

“THIS IS A WAR”

In this talk, I will examine, with the photographs I took and the interviews I made, the production of space and subjectivities concerning Tarlabası, a “ghost-quarter” in the heart of the city centre. I will discuss why a location which makes up a vast circuit of connections not only to other cities, town or villages in Turkey, but also to foreign cities or towns, can be perceived or imagined being at once near and far. Tarlabası troubles the image of the city; it is because, whether we like it or not, we are forced to notice the fact that there exists another city within the familiar one, which escapes any specific constitutive enclosures, and opens up new layers and formations in the urban fabric.

This repressed quarter in Istanbul has become, to put it in Giorgio Agamben’s words, a ‘dislocated location’, that is, a certain geography in the city which functions as a “container”. The story of Tarlabası is about its disappearance, the absence of a lived past, ghostly citizenship and urban inequality. My main argument here is that in terms of urban planning, the exclusion itself is material, has material effects, and produces particular forms of materialities. In the context of the discussion, I will consider the film *In This World* (2002) by Michael Winterbottom and the video works *The Last Voices from the Other Side* (2000) by Claude Leon and *Brothers&Sisters* (2003) by Esra Ersen.

The writer **Nermin Saybaşı** is currently doing her PhD in the Department of Visual Cultures at Goldsmiths College, University of London. She gave two courses in the same department for two years. In her research project entitled *Coming Justice: Borders and “Ghosts”*, she is dealing with subject formations on or through the border/s. She is also a research assistant in the Department of Art History in Mimar Sinan Fine Arts University. She is involved in the project “Borderlands in İstanbul” which is carried out by the Department of Architecture in the University of Edinburgh.

“BU BİR SAVAŞTIR”

Bu konuşmada, çektiğim fotoğraflar ve gerçekleştirdiğim görüşmeler ile kent merkezinin göbeğindeki “hayalet-semt” Tarlabası bağlamında, mekanın ve öznelliklerin üretimini ele alacağım. Yalnızca Türkiye’deki kentler, kasabalar ya da köyler ile değil, aynı zamanda yabancı kent ve kasabalarla çok geniş bir ilişkiler ağı kuran bir yerin neden hem çok uzak hem de çok yakın olarak görüldüğünü ya da öyle tahayyül edildiğini tartışmaya açacağım. Tarlabası kentin imgesini bozuyor, çünkü biz hoşnut olalım ya da olmayalım, keskin yapılaştırmacı çevrelemelerden (kuşatmalardan) sızıp kent dokusunda yeni katmanlar ve formülasyonlar gündeme getiren bildik kent içinde başka bir kentin var olduğunu gerçeğini farketmek zorunda kalıyoruz.

İstanbul’daki bu bastırılmış semt, Giorgio Agamben’in sözcükleri ile söyleyecek olursak, “yerinden edilmiş bir bölge”dir, başka bir deyişle, “zaptedici” bir işlev üstlenen kent içindeki kesin bir coğrafyadır. Tarlabası’nın öyküsü, onun kayboluşu, yaşanmış geçmişin yitişi, hayaletsi yurttaşlık ve kentsel eşitsizlik üzerinedir. Buradaki ana argümanım, kentsel planlama açısından bakıldığında, dışarıda bırakmanın kendisi somuttur, somut etkileri vardır ve belirli formlarda

somutluklar üretir. Tartışma bağlamında, Michael Winterbottom'un filmi *In This World* (2002) ile Claude Leon'un çalışması *The Last Voices from the Other Side* (2000) ve Esra Ersen'in çalışması *Brothers & Sisters*'ı (2003) ele alacağım.

Yazar **Nermin Saybaşılı** Britanya'da, Londra Üniversitesi Goldsmiths College'ın Görsel Kùltürler Bölümü'nde doktorasını sürdürmektedir. Aynı bölümde iki yıl boyunca iki ayrı ders verdi. *Gelecek Adalet: Sınırlar ve "Hayalet"ler* başlıklı tez projesinde, sınırlarda ya da sınırlar yoluyla gerçekleşen özne oluşumlarını incelemektedir. Aynı zamanda Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nin Sanat Tarihi Bölümü'nde araştırma görevlisidir. Edinburgh Üniversitesi'nde Mimarlık Bölümü tarafında yürütölmekte olan "Borderlands in İstanbul" adlı projede yer almaktadır.